

פרשת אחרי מות

דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקודש וגו'. בזאת יבא אהרן אל הקודש (טז, ב-ג)

צריך ביאור בדבר שמלשון הפסוק משמע שתלויים זה בזה ולכאורה הרי שני דינים המה, הא' הוא לאו ליכנס אל קודש הקדשים, ויש ענין אחר של עבודת יום הכפורים על דיניה ופרטיה, שאז בלבד הורשה הכהן ליכנס בקודש פנימה.

הנראה לומר בזה דאכן תלויים זה בזה שהכהן גדול בשעה שנכנס לקודש הקדשים ביום הקדוש, עליו להבין ולהשכיל שהמקום אשר נכנס עתה הוא מקום קדוש, שאינו יכול ליכנס שם כי אם פעם אחת בשנה, ואז כשיעשה העבודה הרי היא תהיה באופן שונה לגמרי מאשר יחשוב שקודש הקדשים הוא מקום עבודה ככל מקומות העבודה בביהמ"ק. עד שאפשר שכ"ג עם הארץ וכדוגמת הכהנים ששימשו בבית שני אשר יעשה העבודה בפנים בהעדר המחשבה הנאותה, אולי תפסל עבודתו שם.

ולפי זה נמצא שאם הכ"ג יבין חומר המקום יהיה לו מצד הדין היתר ליכנס בו בשאר פעמים, רק משום "הוקר רגלך מבית רעך" (משלי כה, יז), היינו שבגלל ההרגל עלולה להיפגם יראתו מן המקום הזה, לכן יכנס רק פעם אחת בשנה. אך לא כן משה רבינו שהותר ליכנס בכל פעם, וכמ"ש הרמב"ן כאן, וייתכן דהיינו משום שמשה היה יודע ומרגיש תדיר את קדושת המקום.

מקור: קול רם - רבי משה פיינשטיין